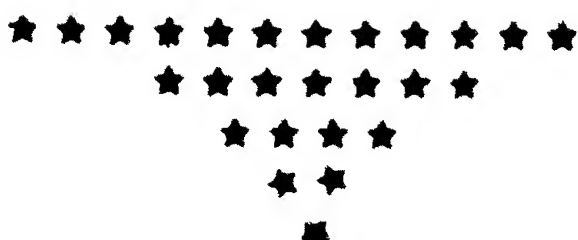


# سیرتین و فہرہ سادہ



پچاپ کرا لہ سمر شمرکی  
انتشارات محمدی تقر



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



## شیرین و فرهاد

به ناوی خدای بی شهریکو تاک

صانعی خلق و زمین و افلاک

بیکهس بی شهریک بی جیکه و مکان

رازقی مطلق ره حمت فراوان

صلواة و سلام بی حد و حساب

له سهر محمد هم آلو اصحاب

له پاش ثنای ذات پادشای غفور

بابکم باسی فرهادی فغفور

له مکتب نهی خویند رویشته وه شهو

چو وه ناو جیکا چاوی چسره خه و

(۳)

شه و له خه ودا دی که ودا دولبه ری

کچیکی جوانی پهری پیگیری

هات له گهل فرهاد به ربونه یاری

به دلیکی خوش به کامکاری

نه موسیله ی خوی به خشی به فرهاد

فرهادیش می خوی پی دا به دلشاد

فرهاد لی ی پرسی ای حوری لقا

تو ناوت چیه پیم بلی تو خوا

گوتی ای فرهاد مه به دل غمگین

مشهوره ناوم گیانه به شیرین

نه گهر نازانی جیگه و مکه انم

له نزیك الوه ند له تاقه و سانم

له خه وی شیرین کاتی که هه لسا

عقل و شعوری له سه ردا نه ما

نه موسیله که ی شیرینی ارمن

له پنجه ی دابو فرهادی کو که ن

دهستی کرد به شین گریانو زاری

هاواری نه کرد به بی قراری

نه یگوت ای شیرین دهرمانی دهردم

له دوری بالات نه وامن مردم

ماموستای فرهاد بهم حاله ی زانی

گوئی تو شیتی بوچی نازانی

نه و خه وهی که تو دیوته به طاله

زور عه یبه بو تو چیه نه حاله

فرهاد عرضی کرد ماموستا ثامان

توخوا گامه یه ریگه ی تاقه و سار

که دی واسه ری پر له عشقه و شور

فرهادی برده خزمه تی فغفور

گوئی وا فرهاد غباره و حزین

هوشی نه ماوه له عشقی شیرین

شهوی له خه ویا شیرینی دیوه

بویه وا بویه شیتو کالیوه

خبریشان دا به دایکې فرهاد

نه ویش دهستی کرد به شینو بیداد

گوتیار به فرهاد به ختت نوستوه

ناوی شیرینی کهس نه بیستوه

فغفور کوتی پی ی بوری بیناییم

مایه ی تاجو ته خت کوکبه ی شاییم

له هر جیگایک کچیکی جوان بی

خاوه ن خط و خال حوری چنان بی

زو بوت نه هیتم مه به دل گران

له دلت دهر که تم فکره قوربان

جوابی دایه وه فرهادی غمگیر

کوتی به ذاتی رب العالمین

تا کو نه بینم شیرینی جم جام

حوریم بده نی له من بی حرام

شاه که دی فرهاد نیه تی چاره

آرام ناگری شیتو آواره

گوئی به شاپور وزیری غم خوار

ده خیلو آمان فرهادی نازدار

نصیحه تی که زور چاک له ریگا

به لکو نهم فکره له سهری دهرگا

شاپوری دانا ههلسا دهستو برد

اسبابی ریگای هه مو حاضر کرد

تاجی درویشی عصاو شاخ نفیر

که ول پوستو کشکول تسبیح و حصیر

هه لیان گرت رویین هه ردو به ته نیا

به یاهو یاهو رویشته صحرا

شاپور هه لی گرت یلک قبضه خنجر

له گه ل چه ند دانه نه لماس و گهوهر

حاصلی رویین به تاوو به دهو

هه تا گهیشته بارگای خسرو

شاپوری دانا ووتی به فرهاد

تو برو بو خوت ببه خاطر شاد

شیرینی نهرمن شه و چراغی شه و  
وا له بارگای ککه یانی خسرو

من وا له سهر بهرد نه کهم نقاشی  
نه بی له و شکله تو بهرد بتاشی

هه تا کو منیش شیرینی خوشبو  
بینم بو سهیری سنگتراشی تو

خلاصه چووه لای خسرو شاپور  
کردی به وزیر به حکمی دستور

بو به هاوده م و ندیمی خسرو  
له خدمه تیا بو به روزو به شه و

له پاش چهند روزی شاپوری دانا  
شکلی خسره وو شیرینی کیشا

به مخفی بردی زو دای به فرهاد  
له بهرد هه لی کهند به دلیکی شاد



باسی چاو پی که وتنی شیرین به فرهاد له خه ودا  
وعاشق بونی به نه و

شه ویک نوستبو شیرینی نه رمن  
له خه ودا بینی فرهادی ککوکن

دهستی فرهادی خسته مل شیرین  
گوتی گیانه کم نهی شازادهی چین  
پیم بلی بوچی وا په شو گاوی  
عاجزو زویری همل بزر گاوی

نهمی وه ختی دی له پر راپهری  
له عشقی فرهاد یخه ی دا دری  
جا روزی شاپور گوتی به شیرین  
به سهر گردت پم شوخی نازه تین

حه ز نه کم بچین به خاطری شاد  
تیر بکهین سهیری سنگتاشی فرهاد  
به کنیزه کان امری کرد شیرین  
بچن مهر ایستا شه و دیز بکهن زین



شماطران روین ده رحال ده ستو برد  
 شه و دیزیان هینا بوی زو زینیان کرد

سواری شه و دیزبو شای دیده مهستان  
 له گهل شاپورا چون بو طاقه و سان

شیرین گه شسته طاق و مغاران  
 صوره تی خوی دی که له گهل یاران

به شاپوری گوت شیرینی نه رمن  
 برو بوم بانگ که فرهادی کو که ن

شاپور به تعجیل چو بولای فرهاد  
 گوئی ره نجی من تو نه دهی به باد

شیرین هه رشتی نه پرسی له تو  
 راستی پی بلی هیچ مه که درو

فرهاد گوئی پسی شاپوری گیانی  
 به قوربانت بی گیانم مزگانی

دهستی فرهادی شاپور گرت به دهشت  
 بردی بو خذمهت شوخی دیده مهست

به نه ده به وه فرهادی غه مگین

سجده ی برده بهر خاکپای شیرین

شیرین فرهادی وه حتی دی به چاو

له دلی دهر کرد خه بالاتی خوا

سه ری ههل بری گوتی به فرهاد

مسکت گوی به پیم بلی اوستاد

ته گهر ایش نه که ی تو به زیوو زهر

کرهم نه کهم پیت الماس و گه وهر

کار بکه بومان لیره نه ی وه ستا

بکیشه شکلی من و خسرو شا

جوابی دایه وه فرهادی مسکین

گوتی فدات یم شوخی نازه نیر

من هیچ احتیاجی دوررو گه وهر نیم

طالبی گنج و خزینه ی زهر نیم

یاخوا تو خوش بی به دلیکی شاد

روحیشت نه وی نه تداتی فرهاد

جوابی دایه وه شیرینی نهرمن

گوتی نه فام و شیتی نهی کوکهن

چاوت ههل بره بزانه من کیم

چه ند بی آده بی تو چی ده لی پیم

من شیرینی شوخ بانوی خسرو شام

شازاده ی نهرمن گه وهرین کولام

نیستا امر که مخ جه لادی خوین ریز

نه تکا به عبرت له ده رگای پرویز

فرهاد نه مه ی بیست سهری خسته خوار

مات و غمگین بو زور خجالت بار

شیرین خه وه که ی جا هاته وه یاد

گوتی لام وایه نه مه ته فرهاد

هاته وه سهر خوی شای نه و نه مامان

لاواندیه وه وهك شیرین کلانمان

فرموی نهی فرهاد کی وای کرده لیت

بوچ بهم نوعه بوت دیوانه و سهر شیت

له کوی وه هاتوی خه لقی کام شاری

هه تا من بوتو بکهم غه م خواری

فرهاد زور گریا کوتی نازه نین

منم شازاده ی مملکتی چین

له شاپور پرسه گهر ناکه ی باوهر

به سهر گردت بم شوخی ناز پروهر

به شاپوری گوت شیرین بی درو

آیا فرهاده راست بلی پیم تو

شاپور زور گریا کوتی به شیرین

نهمه فرهاده پاشازاده ی چین

له عشقی بالات زویر و غمگینه

بوتو عهدالی روی سهر زه مینه

شیرین نهمه ی بیست نقابی لادا

خوی به ته واوی نیشان فرهاددا

کوکه ن که ته واو روی شیرینی دی

له سهریا عقل و هوشی دهر پهری

در حال بی‌هوش بو که‌وته سهر زه‌مین  
شیرین رانی خوی بو کرد به‌سهرین

سهری فرهادی خسته سهر باوه‌ش  
به‌بونی زولفی هینا‌یه‌وه هوش  
ده‌ستی فرهادی ساوی له‌چاوی  
ماچی کرد گونای ههل بزرگاوی

که‌هاته‌وه هوش پاشازاده‌ی چین  
له‌شهرما هه‌لسا دور که‌وت له‌شیرین  
به‌اده‌به‌وه وه‌ستا به‌رام‌به‌ر  
وه‌کو خدمتکار به‌ده‌سته‌و نظر

گوتی من هه‌ر چند شازاده‌ی چینم  
بنده‌ غلامی ده‌رگای شیرینم  
شیرین گوتی پی‌ی ته‌ی به‌رگوزیده‌م  
پی‌ی غه‌ریبی تو به‌بانی دیده‌م

یاخوا دنیا هه‌ر به‌گامت‌بی  
شیرینی ته‌رمم فدای نامت‌بی

غم بده به با سهرم له ریته  
روح و دلو مال سهر گردی پیته

هیچ خهفت مه خو شای شیرین نه ندام  
به مقصودی خوت نه گهی به مرام

جا شاپور کوتی فرزه ندی سه روه ر  
مباره کت بی دیداری دولبه ر

فرهاد عرضی کرد هر توی غم خوارم  
هر توی دایکو باب هم که سو کارم

نه بجا شیرینی ارمن امری کرد  
خیمه و چادر یان هینا ده ستو برد

خیوه تیان هه لدا زو بو کو که ن  
له لاله زارا له صحنی چمن

شیرین خبری نارد بو خسرو شاه  
کوتی عرضی که ن نهی شاهی جم جاه

میوانی هه یه شیرین پادشا  
نه بی تا چل روز رخصتی بدا

فرهادی مهل گرت شیرینی نازدار  
چونه ناو خیمه‌ی خاصی زهرنگار

غریب نوازی کرد له گهل فرهاد  
گوتی گردنم زو بکه آزاد  
ده ست له مل بکا دهم له ناوی دهم  
یه کبان زور ماچ کرد به دلی خرم

فرهاد له دلا نه یگوت نه م حاله  
آخو یا خه وه یا خو خیاله  
عرضی کرد گوتی یاری غمیر بو  
پیمان بزائن ته بین ره نجه رو

مه تا کو چل روز شیرین و فرهاد  
عیشو نوشیان کرد به دلیکی شاد  
له بدبختی بخت فرهادی چول گرد  
ظک نه و عیشو کیفه‌ی بطال کرد

آخری روزی حسودی بدکا  
چو بو خدمتی شاهی تاجدار

گوته زور عیه بوشای روی زه مین  
له گهل سنگناشی رابویری شیرین

هه رکه نه مهی بیست شای کمر لالان  
غم کیف و ذوقی زو برد به تالان  
وزیره گانی بانگ کرد ده سستو برد  
نهم احوالانه ی بویان به بیان کرد

گوته نهم مه رده قورس و سه نگیه  
کوری فقوری خاقانی چینه  
گهر من بکوژم نه ولادی فقور  
بد ناوی نه بی بوم تا نفخی صور

وا چاکه له گهل نهو بکه م گره و  
نه گهر بر دیه وه شیرین نه دهم به و  
بلیم ههل که نه کیوی بیستون  
له به رد او بومن بهینه بیرون

جو که ههل به سته به هه ر دو سه ردا  
ناو جاری بی به پشتو به ردا



کشت قبولیان کرد قصه‌ی به ضرور

ناردیان هینایان فرهادی فغفور

فرهادیان هینا ثنای شاهی کرد

سجده بوتختی برد به دستو برد

خسرو جا گونی فرهادی دانا

ته‌ی سنگتراشی بی‌مثل و زانا

زه‌حمه‌ت بکیشه من بکه ممنون

بچو بتاشه کیوی بی‌ستون

تاوی جاری که تاذا له‌سه‌ردا

باغچه‌بیک بکه له‌سای کمردا

قصر و قه‌لایی تیا بکه بر پا

وه‌ک جامی جهان نمای جمشید شا

تیا درست بکه چند حجره و ته‌لار

نقاشی بکه به نقشی زهرکار

روی شانشین که وه‌کو کرماشان

تیا دانیشین خوش و شادمان

ئاو جارى بى دايىم له سهردا

حوضى جوان بكه له فرشى مەرمەردا

ماسى له ناويا بىتو بىكەن گەشت

خوش نەماو جوان بى ھەر ۋە كو بەشت

ھەر چەند عاشقى بالاى شـيرىنى

عار نىە بو من شـازادەى چىنى

سوداى عاشقى خو زور قديمە

نە جىرى عىبو عار نە ترسو بىمە

نەم كارە نە كەى بوم تو ئەى فرھاد

أمر نەكەم بىدا له سەرت جىلاد

فرھاد ئەمەى بىست ووتى شەرىار

تو ھەرگز مەكە بە قىسەى بدكار

شیرینی ارمن بانوی پادشا

چون ناوى ئەبەم قوربان حەم كوا

ئەگەر حەز ئەكەى بىكوژى قوربان

أمر كە جىلاد زو بىمكات پى گىار

بنده دور که و تم له مال و ماوا

له پناى تووام شهریار ایستا

نه گهر به راستی نه فهرموی قوربان

حاضر م له ریت فدا نه که م گیان

سنگتاشی به ده ست بنده آسانه

فوله ی قاف له ده س من هه راسانه

سویند بخو وه ختی ایشم ته و او بو

نه که ی به قصه ی بدکاری بدخو

نه که ی قصه ی قتل فرهادی پی که س

خاقانی چینی نه پی به قفس

نه گهر بمکوزی نه به ی ندامت

که م شهرطیش نه پی هه تا قیامت

خسرو نه مه ی بیست ووتی نه ی فرهاد

سویندت بو نه خوم ببه خاطر شاد

به قبری هرمز پادشای کبار

به تاجی شاهی به نورو به نار

سویندت بو ته خوم به دار المجوس

به دینی زهردهشت به حقى ناقوس

به حقى بتو هم به کلیسا

قه سهم به اسمى پى کهرى عیسا

امین به له من خاطرت جهم بى

له منه وه بهشت ته بى كره م بى

فرهاد عرضى كرد خاطر م جهمه

به لام ته سبابى سنگتاشیم كه مه

قولنگم دهوى كه صد مهن له سنگ بى

پولای سه وزه وار گارى فره نگ بى

ته بى به نوعى تاو بده من قولنگ

وه كو دارى بى پارچه بكا سنگ

له شاخه و پر شه و ته ستیره رهم كا

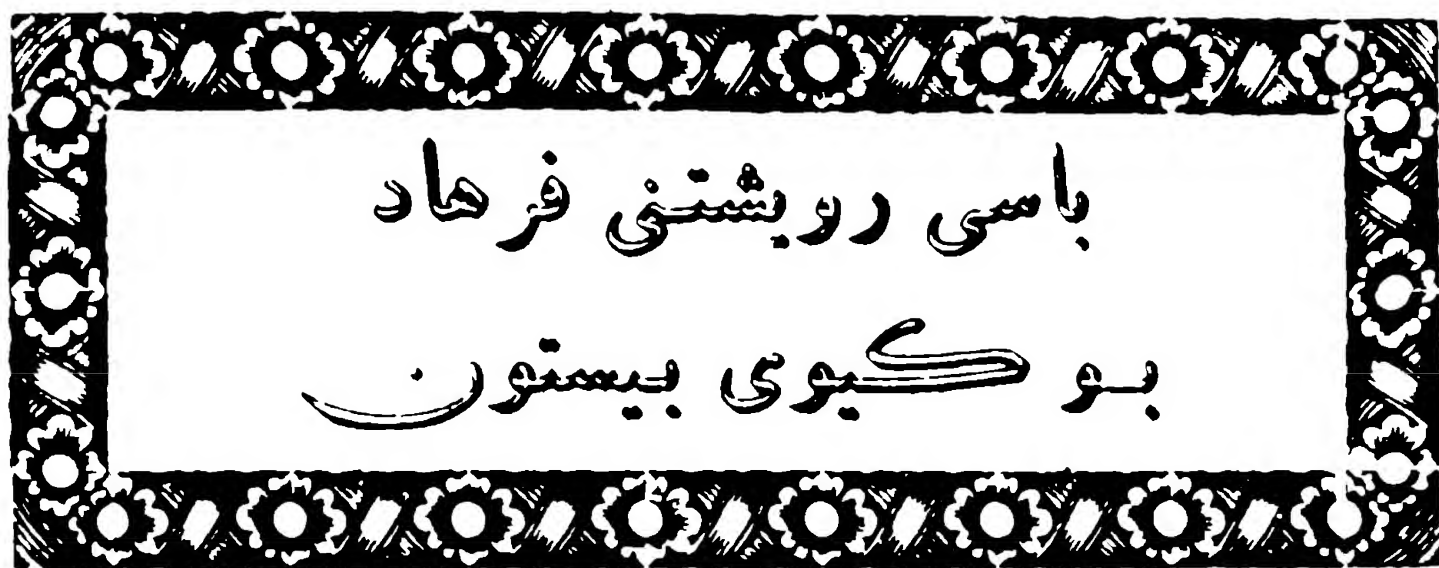
به ساتى صد گه ز بوم قلم كا

خسرو كه بیستی ته مه له فرها

ناردی هینایان بو مجلس استا

امری کرد هینزا بولای سه وزه وار  
 وه ستایان هه مو دهستی کرد به کار  
 قولنگ ته واو بو خسره و دهستو برد  
 تسلیمی دهستی فرهادیان زو کرد  
 شاپور به مخفی ووتی به فرهاد  
 عشقی بالای یار تو بهینه یاد  
 همت بکه تو ته واو که کارت  
 تا نصیت بی شوخی دلدارت  
 فرهاد ووتی پی شاپور آسانه  
 کیوی قاف له دهس من هه راسانه  
 اترسم خسره و که پشیمان بی  
 شه رتو سوینده که ی نه هینته جی  
 اومیدم هه یه به خدای یکتا  
 بگم به وصلی شوخی بی همتا





هه لسا به پر تاو فرهادی محزون

رویشته گه یشته کیوی بیستون

گوئی السلام اساسی دینم

قاتلی سهری شازادهی چینم

له پر دهنگی هات له سهر قولهی کیو

گوئی ای فرهاد زویر و بار به لیو

مباره کت بی یاخوا مهرگی نهو

بوچ ماملهت کرد تو له گهل خسره و

جوابی دایه وه فرهاد به گهرمی

ووتی ای بیستون به تونیه نه رمی

به لکو له سایه ی قوله ی به رزی تو

بگم به وصلی نه و نه مامی نو

به قولنک فرهاد زو تاشی تاشان

وهك قاشی په نیر هینایه دامان

چه ند روژی له مه که وای تی پەر بو

خیل خانە ی شیرین جا بو قصر چو

هوشی لا نه ما بو فرهادی چین

بو فرصت دایم نه که را شیرین

شیرینی ارمن عاقبت یک شهو

نه نوست هه تا کو شاهی کرده خه

ایشکچی نوستن هه لسا ده ستو برد

شه و دیزی دهر کرد آزا زینی کرد

سواری شه و دیز بو شیرینی ارمن

آوزه نگی لیدا به یادی کو که ن

شوخی نازەنین به بی چه ندو چون

به غار که یشته کیوی بیستون

سهیری کرد فرهاد نه وای له سهر کو

تیر تیر سهیری کرد نه و نه مامی نو

گوی لی بو فرهاد به دلی حزین

وای شعر نه خوینی له عشقی شیرین

قولنگ لی نه دا نه لی ای دلدار  
 که ی بی له ریتا روح بکه م نثار  
 پارچه ییک له به رد ته شوئی ناگر ریز  
 له پر هاتوی دای له رانی شه و دیز  
 له ضربی به ردی ناگراوی سه ریال  
 رانیکی شه و دیز وردبو وهك خرخال  
 شیرین دی زامی شه و دیز بو کاری  
 بهر بووه شینو گریان و زاری  
 کوتی به فرهاد شیرینی ارمن  
 هر که س که وهك تو بی به کو که ن  
 بوچ نه بی چاوی نه بینی دیار  
 رانی نه سپی دوست بشکینی به قار  
 ایستا چون بکه م من چاره ی شه و دیز  
 چی بدهم جوابی خسره وی پرویز  
 فرهاد هات که دی وا یاری شیرین  
 نه گری به دلی عاجزو غمگین



ساتی حبه سا تفی له خوی کرد

ووتی نهی فرهاد په نجهت بی ورد

به آده به وه به دلی حزین

سجده ی برده بهر خاکپای شیرین

گوتی وه فادار شاهی چاو مستان

نه ترسای له شهر خسروی وستان

وا تشریفت هات شیرینی ارمن

به قوربانت بی فرهادی کوکهن

په نجه م ههل وه ری من نه مزانی توی

آگام لی نه بو له داوینی کوی

هرگز مه ترسه له زامی شه و دیز

بی خوف له باسی خسروی پرویز

شیرینی گرتنه باوشی فرهاد

تیر به کیان ماچ کرد به دلیکی شاد

نه و شه وه عیشو نوشیان کرد تمام

به لام نه یان کرد کاریکی حرام

له پاش چهند ساعات فرهادی کو که ن

جستی به سهر شانی شیرینی ارمن

شیرین و شه و دیزی هه لگرت به سهر شان

رویش به ره و روی شاری کرماشان

له ماهی دهشت چو بو هارون آوا

که یشته کردند وه کو ره شه با

رویش بو شریل فرهادی آزا

هه تا کو چونه منزلکای که را

له بهر پای طاقا چل نفر زهنگی

رادیاری ری بون وه ک فیل جنگی

که رای بی ایمان سهررداری یان بو

دایم شهررو شور هه کاریان بو

بو به چی له دور که دی هات فرهاد

بهر بووه هاوار به دادو بی داد

گرای سه گ صفت که فرهادی دی

هاته ری به قار به حدت ووتی

نه ری ری بوار شیتی بی خبر

بوچی وا هاتوی بی خوفو خطر

بوچی نه ت بیستوو تو ناوی گرا

هاتوی بو ایره بی خوف ایستا

مالی شاهانت به دزی بردوه

به م نیوه شه وه ریگات گوم کردوه

نه گر راستیم پی نه لیت هر ایستا

سهرت به شمشیر من نه کهم جیا

فرهاد ووتی پی گرای بد فه صال

منم کوکه من وه ستای کمرلال

نه میش شیرینه بانوی پادشا

هاتبو بنو راو امرو له ریگا

به شوین آسکدا تاوی داوه سنگ

رانی شه و دیزی وا کردوه له نک

منیش وا شیرین هم له گهل شه و دیز

ته یار به مه وه بو قصری پرویز

گرا ووتی پیی تهی خاکت به سهر

چاک که و تنه ده ستم تو له گهل دولبر

تهم که ی به واته ی سهر روز گاران

یاخو بیمه سنگ له سهر دیاران

خسرو ظالمه یکجار خویتریزه

فرهاد که هاورازی بانوی په رویره

به مه بزانی همو روی دونیا

تیک ته دا ته مجا من چیکهم ته وسا

شیرین ووتی پیی تهی گرای سهر شیت

هر چی طلب که ی شهرطه بیده م پیت

بگه ریره وه واز بینه لیمان

هینده بهانه تو مه گره لیمان

جوابی دایه وه گرای رو سیاه

گوتی تهی شیرین قچه ی بی حیا

شهرطبی به پهنندی دهرمالی شات کهم

شهرمندهی ههمو حرم سهرات کهم

فرهاد نه مهی بیست ههلی گرت قولنگ

ههله تی برد بو گرای سیاه رهنگ

گرا بانگی کرد چل نفر زهنگی

گرتیان چوار ده وره ی فرهادی جهنگی

شیرین وهختی دی فرهادی دانا

به زهنگی سیاه چوار ده وره ی گرا

به نینوک گونای خوی کرد بریندار

به ر بووه شیرین و گریانو هاوار

رویش به ر وروی گرای رو سیا

نه رراندی ووتی چیت نهوی گرا

لغت له قهومی زهنگی بی یاخوا

ایوه چل که سن فرهاد به ته نیا

گرا سهیری کرد که وا هات شیرین

سجده ی برده به ر شوخی نازهنین

(۳۰)

ووتی نهی نازدار شیرینی ارمن

من گرام نه میش فرهادی کو که ن

من له عشقی تو خوم کرد به رادار

دور بوم له تهخت و تاجی شهریار

نه مه چند وه خسته انتظاری نوم

عاشقی لیوی شکر باری نوم

نه گینا خسرو حدی کوا قوربان

بسپیری به من نوبتچی ریگای

شیرین ووتی پی شازاده زه نگی

بوچی تو ایستا مایل به جه نگی

من له عشقی تو فرهادم مینا

که بو من و تو طاقی دروست کا

تیا داگیرسینین فانوس و چسرا

کیفی تیا بکه م تیر له گهل گرا

بنوشین شراب به کامرانی

به عیش و نوشو به شادمانی

جا گرا ووتی فرهادی کوکهن

توم به خشی به عشق شیرینی ارمن

به لام به شهرطی لهم کیه ایستا

طاقی دروست کهی مهربانه آزا

تا من و شیرین زولف ریحانی بیز

یاری تیا بکهن به کویری پرویز

قولنکی مه لگرت فرهادی دل به شیو

به ر بوه تاشین سهنگی سیای کیه

به چند ساعاتی کیوه کهی تاشی

طاقی دروست کرد زور به نقاشی

صوره تی شیرو نه زدها و پلنگ

له گهل دو پیاوی آزای عرصه ی جنگ

تی دا دروست کرد فرهادی کوکهن

هاته خاکی پای شیرینی ارمن

آفرینی کرد شیرین له فرهاد

دهستی گرای گرت به دلیکی شاد

گرا سه یری ککرد فرهادی دانا  
 طاقی ته و او کرد له جی خوی ههلسا  
 دهستی شیرینی گرت چونه ناو طاق  
 دانیشن له ناو نهو طاق و ره و اق  
 گرا به ناله و آهی سارده وه  
 به خهی شیرینی به زور کرده وه  
 به په نجهی وه ککو چلوسکی سیا  
 مه مکی شیرینی تیر گوش گرا  
 به ددانی وه ککلهی سه کی پیر  
 بهرری رومه تی شیرینی زویر  
 بونی ککرد زولفی عنبرینی نهو  
 بی باک له فرهاد بی ترسی خسر وه  
 بندو خینه کهی بهراند به به ند  
 خه ریک بو بانوی شا بکا به په ند



شیرین زیراندی ووتی نهی فرهاد  
نامه‌رد ناموسم وا نه‌چی به باد

حه‌یاو ناموسم وا نه‌دری به با  
فرهاد ده‌خیلم پیم بگه خیرا  
یاخوا تو فرهاد عومرت بی به‌رباد  
قه‌ت دانه‌نیشی به‌دلیکی شاد

یاخوا خوینت ره‌نگ بکا کفن  
گرا بو به‌یار شیرینی ارمن

دو چاوت کویر بی فرهادی چینی  
بزانه شیرین چلون نه‌بینی

فرهاد نه‌مه‌ی بیست به‌گورجی هه‌لسا  
هه‌لمه‌تی برد بو گه‌رای رو‌سیا

ووتی نه‌ی گرا وا هات خوین ریزت  
عزرائیل نه‌بات گیانی عزیزت

رویشت هه‌تا‌کو گه‌بسته زه‌نگی  
دای هینایه‌وه تیشه‌ی فره‌نگی

دای له سهر سهری میشکی دهر پهری  
جگهری گرای ملعونی بری

پیی نایه سهر پیی زو به دهسی راس  
ههلی قلیشانده هه وه کو پلاس

هه وای دا له سهر تاشی ابلق رهنگ  
نه مجا زه نگیان خروشان بو جنک

چو به ره و رویان پاشازادهی چین  
ووتی سهیر که له چاوت شیرین

شهرری کرد له لهل زهنگی نابه کار  
به قولنگ هه موی کردن له تو پار

نه مجا هاته وه یو خدمهت شیرین

شیرین به صد ناز فهرموی آفرین

به راستی فرهاد شازادهی چینی  
هه رتو نازکیشی عشقی شیرینی

الحق توی کوری پادشاهی چین

به قوربانت بی صدی وهك شیرین

فرهاد عرضی کرد شیرین خیرا که

شهو کار دره نکه با بروین چاکه

شهو دیزو شیرینی زو هه لکرت به شان

روی کرده دهشتو چول و بیابان

سی بهشی له شهو یا زیادهو یا کهم

مابو گه یشته قصری جم حشم.

شیرین خوی چووه ناو حرم سرا

فرهاد شهو دیزی بو طاوله کیشا

کوله گه ییکی هه ل کند به بی ده ننگ

تا بلین به مه شهو دیز بووه له ننگ

جا به عجله گه ررایه وه دوا

هه تا گه یشته پیستون نه وسه

هه زار قولنکی آزانه وه شان

نه مجا له مشرق خورشید بو عیان

هه تا چه ند مدت خه ریکی کار بو

روژی له روزان تا قی بهار بو

سهریان دهر هینا گولاله‌ی خوش ره‌نگ  
 ادره‌وشانه‌وه وه‌ك لعلى فره‌نگ

خیل خانه‌ی شیرین زولفان عنبر بو  
 باریان کرد رویین بو بیستون کو

خسرو ده‌ستی کرد به‌راوو شکار

له‌پاشان چو بو سه‌یرانی مغار

سه‌یری کُرد که‌وا فره‌ادی دلیر

هر سنگ نه‌تاشی وه‌کو نه‌رره شیر

هینده‌ی نه‌ماوه کار بباته‌سهر

بگا به‌وصلی شیرینی دولبه‌ر

که‌گه‌رایه‌وه به‌خاطری زویر

جمعی کرد همو امراو وزیر

ووتی ده‌خیلم جه‌رگی امیران

ئه‌ی وزیرانی خاوه‌ن ندبیران

هه‌ی داد هه‌ی بی‌داد پاره‌پاره‌م‌کن

یاخو به‌عقل و تدبیر چاره‌م‌کن

من له گهل فرهاد گره ووم کردوه  
که چی کاره که ی وا ته و او کردوه

خه ریکه کاری خـوی ته و او نه کا

شـیرینی شـوخی نازدارم نه با

له دووای شیرین بالا نه و نه مام

ژیان به جاری لیم نه بی حرام

یاخوا ککیر بم بی یاری گیانی

دووای نه و بوچیمه من زنده گانی

نه گهر بهك ساعات شیرین نه بینم

بیناییم ککیره مردنه ژینم

دیسار ده خیلیم امیرانی من

خاوه ن عقل و فام وزیرانی من

تدبیری بکهن بو حالی زارم

له ده ردو داغلا زور بی قرارم

نه گهر من بیتو امرکه م جلاد

به شمشیری تیز سهر بهیری فرهاد

بد ناوی ته بی له روزگاران

بی شرف ته بیم لای شهریاران

فرهاد کهم نیه گه لی سنگینه

کوری فغفوری خاقانی چینه

له قصه ی خسرو هه مو امیران

مجلس نشینان جمعی وزیران

ماتو سه رسام بون سه ریان خسته خوار

هیچ که سی هه رگز نه هاته گوftar

ته یاندا جوابی خسروی پرویز

زانیان ته کا خطابی خونریز

که قصه که و ته ده می ته مو نه و

خه لقی زانیان مقصودی خسرو

ناکاو له کردار چه رخی کونه سال

هات پیره ژنی پیسی پیره زال

پیره ژنیکی جادوگری پیش

حیله باز بدخو وهك ژنی ابلیس

خویندبوی درسی شهر لای عزازیل

شیطان له مه کړی دامابو ذلیل

ره شو دیزو بور چهرخی ناو چاو لوچ

مامانی جنی پاشـماوهی دوا کوچ

دو مه مکي وه کو جه و نه دی قیرین

قامه ت چه و تاوه پیسو ناشیرین

لیوی وهك ده وار دیزو میمون دهم

به ره وت هر وه کو سه گی بد قدم

هاته ژوره وه به ته كو به دهو

خوی خسته به ر پی ی تخته که ی خسرو

ووتی فدا ت بـم نه ی شاه آمانه

ره نگت بو زهرده وهك زعفرانه

به قور بـانت بی دایه ی گونه سال

بو من به یان که سهر تاپا نه حوال

هه تا کو ایستا من بـکم چاره ت

بـکم علاجی دلی آواره ت

وه ختی نه مهی بیست شاهی لعل پوش

کوورهی دهرونی زو هاته وه جوش

ووتی نهی دایه دلم زامداره

شکر له ده ما وهك زه هری ماره

له گهل سنگتاشی گره وم كرده

شیرینی منی به گره و برده

نه گهر شیرینم لی بستینی نه و

یقین بهك ساعات نامینی خسرده

بی شیرین زیان له من حرامه

شیرین قبله گای دین و دنیا مه

ده خیلیم دایه زور بیر كرده وه

چارهی نه . گاره بدوزه ره وه

نه گهر تو فرهاد بکهی سهرنگون

آواره ی بکهی له سهر بیستون

نه تکه م به بانوی حه رم سهرای خاس

سهر تاپا له زیرر بوت نه گهم لباس



دهردم نه مه په وا ووتم تمام

تدبير به ده سته دايه والسلام

هر که نه مه ی بیست دایه ی پیره زال

سجده ی برده بهر شاهي کمر لال

عرضی کرد ووتی نه مه آسانه

شیطان له ده ستي من هراسانه

شهرته من کاری بکهم به فرهاد

خوینی بریژم زو بی بهرباد

سهر تاپا بالای به خوین ره نګین کم

اگر له جهرگی خاقانی چین کهم

به لام به شهرتی که جهرگم بری

به من کړه م که وه زنی خوم خوری

سی روزو سی شه و امر که شوان

له دایکیان جیا که ن کارو به رخه کان

وه ختی که چومه لای فرهاد نه وسا

مه روو به رخه کان تیکه لاو بکا

خسره‌وی پرویز امری کرد له‌شار  
جار چی جاری دا له‌کوچه و بازار

به‌امری خسره و پادشای سه‌روه  
جیا بکه‌نه‌وه له‌یه‌ک به‌رخو مه‌رر

٣ روزو ٣ شه‌و له‌اطراف‌ی شار  
به‌رخ‌ی خوی نه‌دی هیچ مه‌رری هه‌زار

له‌پاش ٣ روزه به‌ره‌لا کراون  
به‌ر بوته هاوار مه‌رری به‌سته زوبان

لی‌پان دا طی‌لو ده‌ول له‌گه‌ل کوس  
ده‌نگی گه‌شته چه‌رخ‌ی آبنوس

نه‌جا پیره‌ژن هه‌لسا ده‌ستو برد  
طبقی حل‌وای شکری دروست کرد

خستیه سه‌ر سینی نایه بانی سه‌ر  
روی کرده کیوی سه‌ختی پر خطر

هه‌مو هنگاوی به‌گریانو شین  
ته‌ی لاوانده‌وه بو بالای شیرین

تهی لاوانده وه تهیگوت ههی بیداد

کویراییم دابی بو رهنجی فرهاد

گه یشته فرهاد بهرو روو گرین

خوانی حلواکهی نایه سهر زمین

ووتی تهی ههژار شیتی بی خبر

فهرمو تیر بخو تو حلوای شکر

بخو بهشین و به واوه یلاوه

حلوای مردووه بو توم هیناوه

هر که ته مهی بیست فرهادی غمبار

گوتی تهی دایه پیری روزگار

صدای شیوه نو گریان و دیته گویم

کی به مردووه توخوا بلی پیم

ده خیله دایه پیم بلی احوال

هر شیرین خوش بی شوخی کمر لال

هر شیرین خوش بی هر که س مردی

عومری بو شیرین به جی هیشتی

پیره زال ووتی فرهادی چول گرد

خاکت به سهربی ئیمرو شیرین مرد

ایستا وا له ژیر خاکی سیاه سنگ

شیرینی ارمن — که وتووه بندهنگ

گوارهی گوی شیرین خسره وی لال پوش

گرتویه به دهست که وتووه بیهوش

وهك چاو گل که ران تهلیت ههی یداد

شیرین — له پاش تو قهت نهیم دلشاد

آخ بو جوانی تو شیرینی ارمن

بوره نجی بی سود فرهادی کوکه ن

فرهاد که بیستی مهرگی دولبه ری

هوشی دهر پهری له تهوقی سهری

بیموش که وت ساتی خاقان زاده ی چین

که هاته وه هوشی به دلی غه مگین —

جا بانگی هه لدا مالی به سهردا

خوی هینده ککوتا به دارو بهردا

زور لعنتی کرد له چه رخی گردون  
به کام نه گه ییم له پای بیستون

بوچی تو نه ت هیشته بگه م به مراد  
ره نجی فره اادت بوچی دا به باد

بوچ برده ته ژیر خاك شیرینی ارمن  
به ناحق رشتت خوینی کوهکهن

شیرین به بی تو من چیکه م اجم  
بولای کی ببه م دادی خوم ایستا

تو تو له شاهی بوردم دستو برد  
کوی بیستونم به مسکنم کرد

شیرین قوربانی بالای آلات بم  
خوم به قوربانی زلفی سیات بم

قوربانی ته ختی ارمن شارت بم  
به فدای ککوچی نادیارت بم

شازاده ی شیرین ارمن شارم رو  
فرهادی بیکه س بی غم خوارم رو

گول و گول ناری ره ونق دارم رو  
 دو دیده‌ی آهوی پر خمارم رو  
 له پاش گریانو شیوه نو رو رو  
 ووتی پیره زال راست بلی پیم تو  
 کی مهرگی شیرینی به آوات خواستوه  
 کی تو به ده لیل بولام ناردوه  
 تو چیته له گهل فرهادی بیکهس  
 بوچی منت کرد وه ها به ققنهس  
 زور حیفه بمری شیرینی ارمن  
 توش وا زندو بی پر مه کرو پر فن  
 خه ریکه کی مه کری به ته کو به دهو  
 خبری مهرگم ببهی بو خسرهو  
 تا له مژدانه‌ی مهرگم دا نه وسا  
 گنجو که وهرت بداتی پاشا  
 به میرات بی مژدانه‌ی خسرهو  
 شهرته نه بینی به چاو ایتز نهو

مه رگت آخه مه پیش مه رگم آجا  
 هه رچی به سه رما که دیت قیرسیا

مه رگت آخه مه پیش مه رگی فرهاد  
 له پاشان عومری خوم نه دهم به باد

پیره زالی گرت رای کیشا به پیش  
 دای به زمیندا به دلچکی ریش

پی ی نایه سه ر پی ی قاچی راستی گرت  
 هه لی قلیشاندا وه کو جاوی توت

له سه ر بیستور به توند هه وای دا  
 هه مو اندامی بو به توتیا

آجا له پاشا زور کردی خیال  
 کوتی پاش شیرین صاحب خط و خال

فرهاد چی نه که ی خیالت خامه  
 بی شیرین ژیا بومن حرامه

قولنگی هه لگرت به شین و زاری  
 به ناله و رو رو به بی قراری

ووتی نهی قولنگ رفسیقی چولم

خوت بده له سهر کلهی کاپولم

قولنگ چه ند وه خته ههر تو یارمی

توی دایکو باو کم تو غم خوارمی

له پاشان اجا به سوزی دهرون

خوا حافظی کرد له کوی بیستون

گوئی بیستون هاوده می غم خوار

من نه چم بولای شیرینی نازدار

وصیت نه کم بوت نهی کیوی آزاد

له بیرت نه چی وصیتی فرهاد

ههر وه ختی هاتن زه وارانی چین

تو پی یان بلی به دلی غمگین

بلی بین نه مه قبری فرهاد

کوزراوی قولنگ تیژی فولاده

عرضیان بکه همه مو احوالم

له دوری شیرین پریشان حال



نه گهر شیرین هات نهی بیستون کو

بلی روحی ککرد فرهاد فدای تو

دخیل و آمارن نه که ی فراموش

وصیتی فرهاد دیوانه و بی هوش

نهم قصانه ی گوت گه لی دل تنک بو

ووتی نهی نلک مه یلت به جنگ بو

ککوا یاوه رانم ککوا عزیزانم

ککوا خواجه و غلام ککوا عزیزانم

له قه و مو خزمم که س نیه له لام

هه تا کو کفن ببری به بالام

فرهادی غریب له بیستون مرد

له داغی شیرین وا خوی شهید کرد

پر به دل گریه له دوری یاران

فهرمیسکی هه لرشت وهك تاوی باران

قولنکی هه لرگرت هه لیدا فرهاد

گوتی حیاتم زو بکه برباد

هاژه‌ی کرد قولنگ له سهر هاته خوار

دای له ته‌وقی سهر فرهادی هه‌ژار

سهر نوکی قولنگ نیشته سهر سهری

له‌تی‌کرد سهر پاك سینه‌و جگه‌ری

تاساو جبه‌سا زو شازاده‌ی چین

وهك داری شمشال كه‌وته سهر زمین

خویناو له سهری درحال سهری کرد

ره‌نگی گولناری بو به لیموی زه‌رد

شاخی مه‌ل‌کیشا له دلی پر جوش

پاش چند دقیقه ایتر بو بی‌هوش

یا من هوی کو‌که‌ن له سهر شاخی چول

نه‌ما سارد بووه وهك تخته‌ی سه‌هول

که نیزیکی شاه هات بو بیستون

ته‌که‌ررا له سهر هه‌رده تو ناو تون

سه‌بری کرد فرهاد غلطانی خوینه

یا هو یا من هوی بی‌سه‌رو شوینه

به تاو چو بولای شیرینی از من  
ووتی کوژراوه فرهادی ککوکن

که نهم خبره‌ی بیست در حال شیرین  
به ر بـوه شیرین و گریانو نالین

له سهر تا داوین یخه‌ی دا درری  
زولفی عنبر بوی به مقه‌ص برری

هاواری نه کرد نه یگوت نه‌ی فرهاد  
یاخوا له پاش تو دانه‌نیشم شاد

بانگی کرد ووتی شه‌ودیز بکه‌ن زین  
به خسره و بلین رخصت دا شیرین

با بچم بوسه‌ر فرهادی شهید  
له دیداری من بـووه نا اومید

کنیزه‌کان چون شه‌ودیزیان هینا  
خبریشیان برد زو بو خسره و شا

شاطرانی شاه که‌وتنه به ر جله‌و  
رویشتن له‌گه‌ل شیرینی خسره‌و

آوزه‌نگی لیدا شه و دیز وهك بالدار

غاری ككرد هه‌تا شیرینی نازدار

چووه بیستون به‌دلی ناشاد

چووه سهر لاشه‌ی خویناوی فرهاد

دابه‌زی له‌زین نقابی لادا

روی مانگی شه‌وقی به‌کوو جیادا

گوئی نه‌ی هاوار شازاده‌ی ماچین

آخری خوت‌کوشت له‌عشقی شیرین

فرهاد تو‌خوا زو هه‌لسه له‌خه‌و

وا هاتوه‌ته لات هه‌ره‌می خسره‌و

زو له‌خه‌و هه‌لسه نه‌ی شازاده‌ی چین

گرا گرتویه‌ وایریگای شیرین

ریگاکه‌ی قصر هه‌ر وا له‌بیرم

فرهاد ره‌نجی تو بو داوین گیرم

جا‌ده‌ری هینا قولنگ له‌سه‌ری

خوین بازرقه‌ی به‌ست زو له‌جگه‌ری

به بونی زلفی غنبر بو شیرین

هینایه هوش خوی شازاده‌ی ماچین

ته کانی خوی دا که شیرینی دی

ته‌ی توانی له بهر برینی کاری

احترامی کرد به دهم بو شیرین

ووتی ته‌مه توی قبله‌ی دونیاو دین

شکرانه‌م بو ذات خدای لامکان

تو ماوی با من شهید یم قربان

هاته جواب شیرین شای نه‌و نه‌مامان

ووتی ای فرهاد دلیری ده‌وران

سه‌رت ههل بره خو من شیرینم

بو زامی کاریت چاو به‌گرینم

ای شازاده‌ی چین بوچ وات کردوه

چاو به‌رز که‌ره‌ره شیرین نه‌مردوه

لازم بو تو باش تحقیق‌که‌ی خیر

ته‌وساکه بیی دو چاری خطر

جوابی دایه وه فرهادی ککوکن

ووتی فدات بم شیرینی ارمن

خو من که بیستم ناوی مهرگی تو

هیچ فرقی نیه راست بی یا درو

من سهرم ایستاله سهر رانت دی

ایتر گهر بمرم خوشه ای پری

نهم قضانه ی کرد فرهادی هزار

گیانی تسلیم کرد به پروردگار

شیرینی ارمن که دی فرهاد مرد

به ئینوک گونای پارچه پارچه کرد

گونای به ناخون پاره پاره کرد

تیپی خالانی زور آواره کرد

کنیزان کردیان شینی بی سامان

فرمیسکیان هه لرشت به وینه ی باران

شیرینی ارمن ووتی فرهاد گیان

گیانی شیرینت بی به قوربان

شیرین به قوربان چاوی مه‌ستت بی  
فدای قولنگو هیزی دستت بی

سه‌ر گردی بالای وه‌ک عرعت بـم

قورباتی گونای گولی ته‌رت بـم

فدای برینی سه‌خت و کارت بـم

قورباتی قتل نادیارت بـم

قورباتی زوری پاله‌وانیت بـم

فدای مردنی نه‌و جوانیت بـم

فدای سنگتاشی بیستونت بـم

فدای حسره‌تی توی درونت بـم

سه‌رت هه‌ل بره‌چه وه‌خق خه‌وه

ته‌مه شیرینی بانوی خسره‌وه

فدای خه‌وت بـم نازداری خاقان

بوچی شیرینت واکرد پریشان

یاخوا فرهاد لاشه‌ت نه‌ییشی

فغفور انتظار بالات نه‌کیشی

میر آخور بو تو ته‌سپی کردوه زین  
مه‌نگامی راوه له صحرای چین

سپای شاهی چین ماتو داماو  
سه‌ر به‌رز که‌ره‌وه جه‌رگمان براوه

فرهاد گیان بوچی خه‌وت برده‌وه  
وجاخی چیت وا ککویر کرده‌وه

جوابم به‌ره‌وه شازاده‌ی سرور  
من شیرینی توم هه‌ی خاکم به‌سه‌ر

شیرین قوربانی بی سودی رنجت  
وا به‌میرات که‌وت خزینه‌و گنجت

له‌ریسی شیریندا عمرت دا به‌باد  
یاخوا له‌پاش تو نه‌نیشم دلشاد

کوکه‌نی رشید بالا باشم رو  
شازاده‌ی ماچین سنگتراشم رو

به‌بی‌که‌س مردوی بیستونم رو  
زامار غلطانی خاک و خونم رو



درویشی هه ژاران گرده رو  
 به فتوای خسره و گیان سپردم رو  
 غریبی ناشاد دل غمگینم رو  
 شهیدی ناکام بو شیرینم رو  
 یاری دل نواز چینی ماوام رو  
 قاتلی سپای زهنگی سیام رو  
 شیرینی ارمن هینده لالاوه  
 سنگی بیستون همو تاواوه  
 نه یگوت چون نه مرم من له تاوی درد  
 خلق نه لیں نه وا سنگتراشی مرد  
 وهك من نازانن شازادهی چینی  
 شهیدی عشقی بالای شیرینی  
 گهر خسره و فتوای قتل توی دابی  
 به تیغی الماس جهرگی بررابی  
 جهرگی پارچه بی اولادی هرمرز  
 وه کو تو به خوین لاشه ی بی قرمرز  
 یاخوا پاشی تو شاد نه بی آزیز  
 عومری ههل وهری وهك گلای پایز

حرامه ایتر خسره و له شیرین

له گه لیا ناکه م سهر له سهر سهرین

شاپور هات که دی احوالی فرهاد

یخه ی دا درری به دادو بیداد

هاته ژور سهری به ناله و خروش

ته ونده گریا هه تا بو بی هوش

هاته هوش کوتی شای فرهادم رو

خاقان زاده ی چین نامرادم رو

فرزندی عزیز نوری دیده م رو

شازاده ی چینی بهر گوزیده م رو

دل ته نگو بد بهخت بی نصیبم رو

فرهادی بیکه س هم غریبم رو

سهر بهر ز که ره وه بمکه دلالت

بوچی شاپورت تو کرد خجالت

امانتی ئوی خاقان دایه من

بوچ ریشه ی عومرت ده رهینام له بن

شیرین و شاپور به دلی ناشاد

به جوت هه لیان گرت جنازه ی فرهاد

لاشه‌ی نازداری فرزندی قغفور  
 شوشتیان به آوی زمزم و کافور  
 له عبا‌ی شیرین بویان کرد کفن  
 یعنی مرد له داخ شیرینی ارمن  
 قبری بو هه‌لکند شاپوری دل ریش  
 پوشی به به‌ریا لباسی درویش  
 لباسه‌کانی خویناوی فرهاد  
 شاپور هه‌لی‌گرت به دادو بیداد  
 روشت شاپوری دل پر ده‌ردو غم  
 شیرین بهر بووه گریان له حرم  
 نه‌یگوت هه‌ی بیداد ای چه‌رخ‌ی غدار  
 بوچ شاپورت کرد نه‌وا تارو مار  
 تسکینم نه‌هات به قصه‌ی شاپور  
 که چی، نه‌وشت وا له من کرد دور  
 به ماتی دان‌یشت له قصری جام ریز  
 لعنتی نه‌کرد له چاره‌ی پرویز  
 نه‌یگوت یاخوایه‌ت نه‌بی دلشاد  
 خسره‌و تو له پاش شاپورو فرهاد

چاگه‌ی فرهادی خسره‌و وا داوه

بمری به‌ده‌ردو جه‌ورو سه‌زاوه

گهر خاقانی چین بزانی خبر

سه‌ر زمین نه‌کات به‌ده‌شتی محشر

اومیدم وایه به‌خدای بی‌باک

خسره‌و وه‌ک فرهاد بی‌سینه‌چاک

باسی عاشق بونی شیروی کوری خسره‌و به‌شیرینی ارمن

با بکه‌ین باسی شیروی بی‌هونه‌ر

حرامزاده‌ی زول پیسی بد‌گوه‌ر

عاشقی بالای آلا‌ی شیرین بو

عقل و شعوری له‌سه‌ردا ده‌رچو

دلیلیکی نارد ملعونی بی‌دین

بیانی عشقی کرد له‌لای شیرین

دلیل به‌محرم گوتی ای نازدار

شیرو عشقی خوی وا نه‌کا اظهار

شیرین نه‌مه‌ی بیست قده‌ری حبه‌سا

سپه‌ش مو کاتی هاته‌هوش نه‌وسا

له دهردي مهرگي فرهادي دانا

به قتلې خسره و زو قرارې دا

ووتې به دليل به شير و بلي

سي تكليف نه كم بې هينته جي

نه بجا له پاشان وهك پروانه و شه م

پيکه وه نه بين به بي دهر دو غم

اول نه مه يه زو بکوزي خسره و

دو تکلفي تر نه وسا نه کم له و

نه گهر نه کوزي خسره و به يقين

هرگز شاد نابي به و صلي شيرين

دليل که روشت شيريني ارمن

به ر بووه زاري و گريان و شيوه ن

شيريني ارمن زولفان غنر بيز

زور لعنتي کرد له شاهي پرويز

گوته هوميدم وايه که نه بجا

بکوزيته زو چراي خسره و شا

خويني بريژري به ده ستي شير و

تا روزي محشر سوک يتو برو

دلیل خبری زو بوشیرو برد

قصه‌ی شیرینی ته‌واو بیان کرد

چاک قبولی کرد شیروی رو سیاه

ووتی پاش خسره و خوم ته‌بم به‌شاه

نه‌یزانی قضا پی نادا ئامان

به‌لعت ته‌پی تا آخر زمان

که‌وته فکره‌وه ته‌و شیروی لعین

بو قتل باوکی حاضر بو به‌قین

طرف دارانی خوی بانگ کرد به‌تاو

بو تدبیری دهر د جگه‌ری سوتاو

گوته‌ای یاران جهرگم برراوه

له‌عشقی شیرین هوشم نه‌ماوه

وه‌خته له‌عشقی شیرینی ارمن

منیش خوم بکوژم هه‌ر وه‌کو کوکه‌ن

نوبتچی‌یه‌کان تنبیه‌کن که‌من

چوم نه‌که‌ن صداو هاواری وه‌ی من

که‌خسره‌وم گوشت من ته‌بم دلشاد

روتبه‌و معاشی ایوه‌ش ته‌که‌م زیاده

له خوشی شیرین شای شده لاران  
پی تان ا به خشم خراجی شاران

وعده یان پی دا وه ختی نیوه شه و

بچیت له ت بکا جگه ری خسره و

خلاصه شیرو پیسی بد انگیز

نیوه شه و رویشت بو قصری پرویز

به تالو که و تاو به قین و خروش

چووه حجره که ی خسره وی لال پوش

لیفه که ی له سه ر باو کی که لادا

شه رمی باو کیه تی مانع بو وه ستا

فکری کرده وه زور کردی خیال

گوتی زور حیفه شاهی کمر لال

بکوژم به تالان بچی تختی شاه

منیش تا محشر نه بم رو سیاه

نه و جیگه ی خسره و تیدا که وتبو

شیرینی ارمن له ولای نوستبو

که دی مانگی روی دولبری نازدار

شعوری نه ما نه و شیروی غدار

زو هلی کیشا له قه دی خنجر

دای له سهر دلی شاهی تاجدار

شیرو خنجری وا لیدا به قیر

له پشتی دهر چو گه ییه سهر زمین

تاجی گه یانی چقه ی پر طاوس

بازو بهندی لعل شاهی کیکاوس

هر سی کی هه لکرت شیروی بی ادب

زو گه رایه وه پیسی لا مذهب

خسره و پیکراوی زامی خطر بو

له خویندا لاشه ی شور و احمر بو

په لی نه هاویش شای کمر لالان

هر وهك گاکوتر دایم اینالان

شیرین له خه ویا دی که وا پرویز

که وتوته گیزاو بحر یکنی خون ریز

له خه و بیدار بو بهر بووه هاوار

دهستی برد بو سهر بالینی زهر کار

سه یری کرد که خوین موج نه دا ارجا

بهر بووه شین و زاری و واوه بلا



ڪوڙا بونه وه چراگانی شه و

تاریک بو قصر و حو جره کهی خسره و

پادشای بانگ کرد هیچ نه هاته دهنگ

شیرین جبه سا بو به نقشی سنگ

په رده ی حجاب و شهر می درری جا

به آوازی بهرز گوتی خسره و شا

خسره و غلطانی دریای خوینین بو

بیزار له دهنگ و صدای شیرین بو

تی فکری ناله ی خسره و بلند بو

مرغی روح له ناو گه رویا توند بو

وه ختی دهستی برد بو سینه ی پرویز

هه ل أقولا خوینی به وینه ی کاریز

شیرینی ارمن ووتی رسوا خوم

محروم له دیدار پادشا خوم

شیننی فرهادم خو ته واو نه کرد

وا شینی خسره و هات به دهستو برد

له حرم سه رای کیانی خسره و

صدای واوه یلا هه لسا نیوه شه و

حرم سـرایان خاصه‌ی شاهانه  
سه‌یریان کرد خـسره و له‌خوین غلطانه

په‌رچمی خاوی خسره‌وی پرویز  
له‌خوینی آله‌ره‌نگی بو بو دیـز

شیرین چو ده‌می نایه ناو ده‌می  
تیر تیر ماچی کرد کلم و په‌رچمی  
چاوی هـل بری شای کمرلالان  
گیانی تسلیم کرد به‌ذاتی یزدان

شیرینی ارمن له‌داخی پرویز  
به‌الماس بری زلفی غـبر بیز

گوتی پادشای حه‌وت کـشوه‌رم رو  
شیرینی بسی که‌س بسی یاوه‌رم رو  
سه‌ر کرده‌ی گه‌وره‌ی تیـبو سپام رو  
شاهی فیله‌تن روژی دعوام رو

جرگه‌ی غلامان بسی ناز که‌وتوم رو  
ده‌رمانی دله‌ی قه‌ت نه‌سره و توم رو

شازاده‌ی نه‌وه‌ی نوشـیروانم رو  
خسره‌وی ثانی نه‌و جـوانم رو

خسره و فدای تاج خسره وانیت بم

قوربانی عدلی نوشیروانت بم

فدای عزیزان بسی ناز که وتوت بم

قوربانی لاشه‌ی له خوین خه وتوت بم

قوربانی جامی جهان نعمات بم

فدای ده‌ست افشار گنج و طللات بم

ده خيله ده خيلم مه چو بو سفر

به کی اسپری شیرینی دولبه‌ر

مه لسه زو له خه و قضات لیم که‌وی

بوچ ده‌نگی منت تو نایته گوی

خو من شیرینم خسره و فدات بم

قوربانی بالای سروی ساوات بم

سه‌ر به‌رز که‌ره‌وه تو خدا خسره و

سه‌رداران چاویان له ریته خسره و

میر آخور نه‌سپی وا بو کردوی زین

چاوه روانته شای والانگین

مه‌نگامی راوه له سه‌ر آوان

سه‌ر سه‌وزو بور چین وان له پای کاوان

کی بوت تی بکا جا جامی شراب  
کی برزینی لیت عطرو گلاب

شیرینی ارمن زو پرو په شیو حال  
ایلاوانده وه شاهی کمرلال

له م وه خته دا زو شیروی شهر انگیز

هاته حرمی خسره وی پرویز

مه لایان بانگ کرد مخلوقیان چرری

آویان گهرم کرد کفنیان برری

زو شوشتیان لاشه ی جوانی شهریار

خستیانه صندوق طلاو نقره کار

هه لیان گرت درحال به تخته روان

هه مو اهالی به شین و گریان

به قه درو حورمه ت خسره وی چالاک

لای قبری فرهاد سپاردیان به خاک

شیرین له ما بین قبری هه ر دوکیان

دهستی کرد دیسان به شین و گریان

له ناگاو به تاو شیرویه ی بیدین

به پروشه وه هاته لای شیرین

گوتی ای نازدار شوخی بی همتا  
 همتا سهر بو که س نامینی دونیا

کوانی سلیمان کوانی اسکندر  
 کوا نو شیروان عادل سرور  
 کوانی کیخسره و کوانی کیقباد  
 کوانی شاهانی صاحب عدل و داد  
 کوا افراسیاب کوانی نهریمان  
 کوا سفندیار و روسستمی دستان  
 کوانی فریدون صاحب مپاوسان  
 کوانی ضحاک و سامی نهریمان  
 کوانی عاشقان دل پر غم و دهر  
 چی لی هات مجنون هر زه گیلی هر  
 کوا شیخی صنعان که زناری لیت  
 له عشقی یاری بو به بت به رست  
 راستی نه لیم پیت شیرینی شب بو  
 خسره و من کوشتم له بهر عشقی تو  
 اومیدم وایه شیرین من له لات  
 دلشادم بکهی به وصلی بالات

به روزو به شه و بی خوردو خام  
 له عشقی روی تو جگر سوتام  
 ده خیل و آمان ره حمی بکه بیم  
 گهر ره حمت نه بی گیانه اسوتیم  
 شیرین به حیل زو هاته گفتار  
 کوتی به شیرو پادشای سالار  
 اول عاشقی بالای فرهاد بوم  
 له پاشان به وصل خسره و من شاد بوم  
 وا له پاش خسره و تو بوی به یارم  
 تو بسوی به مونس دلی زامارم  
 سی شهرتم له گهل تو کرد من اوسا  
 به کیکیان نه وا زو به جیت هینا  
 دو شهرتم ماوه تو بیگره گوی  
 جیگا و منزلی خسره و ت نهوی  
 قصر و قه لائی خسره و ویران که  
 زو قصر یکی تر له نوی بنیان که  
 همه مو خزینه ی شای کمرالان  
 به احسان و خیر بیده به مالان

ئەو وەختە زولفى رەش وەك عنبر  
لە سەر سەرى تو ئەگەم بە سىبەر

چاوم ئەريژم بە سورمەى كوى طور  
ئەدرەوشیمەو وەك مانگى پر نور  
بە برو برژانگ وەك تیرو كەوان  
ئەپىكەم دلى خانانو شاھان

تاجى جواھر ئەنیمە سەر سەر  
ئەشكىنم شەوقى خورشیدی خاوەر  
لباسى شاھى بو كىنى خسەر و  
لە بەر ئەگەم بوت شازادە نىكرەو

باش را ئەبویرىن بە كیف و خوشى  
بى قرسی اغیار بە بادە نوشى  
بەلام من تكام واىە لەلای تو  
هەتاكو چل روز صبركە شیرو

تا چل روز ئەبى تعزیه بارم  
لە بەر طعنەى خلق ماتو غمبارم

شیرویه هەموى قبول كرد هەلسا  
رویشته سەر تخت تاجى لە سەر نا

تلاری شاهی همو ویران کرد  
وزیره کانی گشت سهر گردان کرد

بری چوار پهلوی شه و دیزی شیرین  
عالمی همو بوی بون دل غمگین

زوبانی بار بو دی به الماس برری  
دهستی یکنسای له بیخا برری

کورسی الماس و ماری زر نشان  
ناردی خستیا نه دریای پی سامان

گنج و خزینه ی همو دهر هینا  
به خشی به لات و فقیر و گدا

به گنج و گه وهر شاد بون ناکه ساز  
وزیر و گه وره پاک بون سهر گردان

روژی شیرویه ی ظالمی لعین  
غلامبکی تارد بو خدمت شیرین

دوتی عرضی که ن شیرینی خوشه  
وعده چل روزه ته واه واه واه

دلیلی شیرو چو بولای شیرین  
تعظیمی بو کرد که وته سهر زمین



(۷۳)

راسپیری شیرو عرضی کرد ته‌واو

شیرینی ارمن زولف حریری خاو

ووتی ای دلیل محرمی کاران

آگاداری کار شاهو خونکاران

هر وه‌گو شیرو به‌من مجبوره

منیش به‌بی ته‌و چاوم بی‌نوره

رخصتم بدات تا ته‌چمه حمام

آرایش بکهم له‌سهر تا به‌پام

سهریکش بدهم له‌قبری خسره‌و

له‌پاشان ته‌مجا دیمه خدمت ته‌و

امری کرد شیرین به‌کنیزه‌کان

چون له‌به‌ریان کرد جلی تازه‌و جوان

خویشی لباسی ره‌شی زو داکهن

سهر تاپا پوشی زر بفتی ختن

آخرین جار بو شیرینی جم جام

له‌سهر دونیادا که‌چو بو حمام

خوی روت کرده‌وه شوخی ناز پروهر

رویشته حمام وه‌ک مانگی انوهر

له شه و قی جمال شیرینی خوش خو  
تاریکی حمام ته و او روناك بو

شیرینی ارمن شوخی مسته چاو  
خوی شوشت به عطرو عبیرو گولاو  
هاته دهره وه به دلی ناشاد

چو بوسه ر قبری خسره وو فرهاد  
گوتی گیانه کم ای فرهادی چین  
له من عاجز بویت وا ماتی و غمگین  
چاوم له و روژه ی له تو بوه دور  
بینایی کهمه وا بووه بی نور

لیم عاجز مه به گه وره و سه روه رم  
چه ند روژه دوساخ شیروی کافر م  
ای شازاده ی چین شیرین بی فدات  
سه رت هه ل بره بینم بالات

جوابم به ره وه فرهادی سه روه ر  
من شیرینی توم ته ی خاکم به سه ر  
ته بجا بو خسره و کردی زاری و شین  
خالانی هه ل که ند به ناخون به قین

هه‌لی که‌ند ووتی من نامه‌وی خال  
قدری نازانن غیری کمرلال

زو هه‌لسه له‌خه‌و کیانی نسب  
ته‌ختی داگیر کرد شیروی بی‌ادب  
دانیشت له‌سه‌ر ته‌خت به‌خوشی و خررم  
خه‌ریکه‌ ته‌م‌با به‌زور بو حرم  
به‌جیت بینایه شهرت بو فرهاد  
نه‌یان ته‌کوشتی به‌تیغی پولاد  
به‌ناحق کوشتت فرهادی شهید  
منیش له‌وصلی تو بوم ناهومید  
ایستا وا‌کوژران تو له‌گه‌ل فرهاد  
منیش ناموسم وا‌ته‌چی به‌باد  
دو باره روی کرد بو‌قبری فرهاد  
خنجری کیشا به‌دلی ناشاد  
مشتوی خنجری له‌سه‌ر خاک‌دا  
سینه‌ی مرمری به‌خنجرا‌دا  
خوین فواره‌ی به‌ست له‌سینه‌ی شیرین  
کنیزان ده‌ستیان کرد به‌زاری و شین

ووتی کنیزان بزائن هه مو  
 خسره وی پرویز قباحه بار بو  
 به لام معلوم بی له هه موتان گشت  
 بو مهرگی فرهاد من نه وا خوم کوشت  
 یاران هاوسه ران وصیه تم یاد کهن  
 پشتم له خسره و روم له فرهاد کهن  
 ووتی ای فرهاد کعبه ی نیازم  
 گیانی شیرینم قبه ی نیازم  
 کنیزان برون خدا آگادار  
 من وا رویشتم بو خدمت دلدار  
 آهی هه لکیشا به دلی ناشاد  
 گیانی کرد فدای نه و جوانی فرهاد  
 نه بجا کنیزان بالا عرعرین  
 قدیم خانه زاد باواتی شیرین  
 له گیانی خویان بوردن هه مویان  
 دلیان هه ل درری به تیغی برران  
 پیاویکی خاص شیرویه ی بیدین  
 هات که سه یری کرد کوژراوه شیرین

شیرین مردوه له گه ل کنیزان  
هه مو له خوینا غلطانن یکسان

به یه لغار رویشت بو قصری شیرو

به هاوار هاوار به شین و رو رو

سهیری کرد شیرو مهستی شرابه  
دهنگی تارو عود صدای روبابه

ووتی به شیرو ای خانه خراب

شیرین مرد بوجی أنوشی شراب

له گه ل کنیزان مردوه شیرین  
وهك گلای پایز که وتون له زمین

شیرو که بیستی مردنی دلدار

شراب له ده میا بو به زهری مار

قومی له شراب له گه روی گیرا

نه بوی دهر نه هات نه نه چوه وه دوا

حه وای دا له ده ست جامی زه ررنگار

هه لسا له سهر تخت وه کو شیت و هار

خوی خسته خواری له بانی ته لار

بارچه بارچه بو شیروی بد کردار

گویان **ک**رده وه پارچه گانی زو  
زور لعنت کرا له چاره ی شیرو

شوشتیان به آوی سه راو طاقه و سان  
پوشیرین کردیان شینی بی سامان  
پارچه بی کتان زو کردیان کفن  
نیژرا لای قبری فرهادی کوکهن

هه مو کوچیان کرد له دونیای فانی  
هیچ رایان نبوارد به کامرانی  
به لی معلومه دونیای بی وفا  
نامینی تا سهر پوشاهو گدا

گهر له دونیادا تو سلیمان بی  
یاخو روستمی مازنداران بی  
یا بی به شای هه مو روی جهان  
بی اسکندر یا نوشیروان

نه بی شرابی اجل بنوشی  
به رگی کتنی سبی بیوشی  
جی بهیلی مالو ثروه تی دونیا  
فور به سهر نهوا **ک**ه مالی ناخوا

یارب به حاجت رسولی سه روه ر

به حه قی اعجاز پاکی پیغه مهر

به حه قی آل و اصحابی نبی

به آل بیتی شاهی عربی

به صدقی صدیق به عدلی عمر

به حیای عثمان به تازی حیدر

په خشه خطای اومه تی مختار

پا له حضور تا ته پرت شهر مسار

له لایی نفسی پیسی اماره

له لایی شیطان شومی بد کاره

ذلیل کردوین دیل و اسیرین

عاجزو په شیو ، لیو به بار زویرین

گه ر بمان به خشی ای خدای عالم

له که ره می تو هر گر نابی که م

ده و ا مخصوصی ده رده دارانه

عفوی توش هر بو گناه کارانه

( ۸۰ )

لطف بی پایان عفو و عیمه

است غفوره شیوهت ره حیمه

ای خوای گه وره هر توی فریاد ره س

معلومه هر توی بو بیکه سان که س

عفو کهره مت زور بی حساب

همو ارادهت عینی صواب

ایمه ن خطا بار تو کهره م کاری

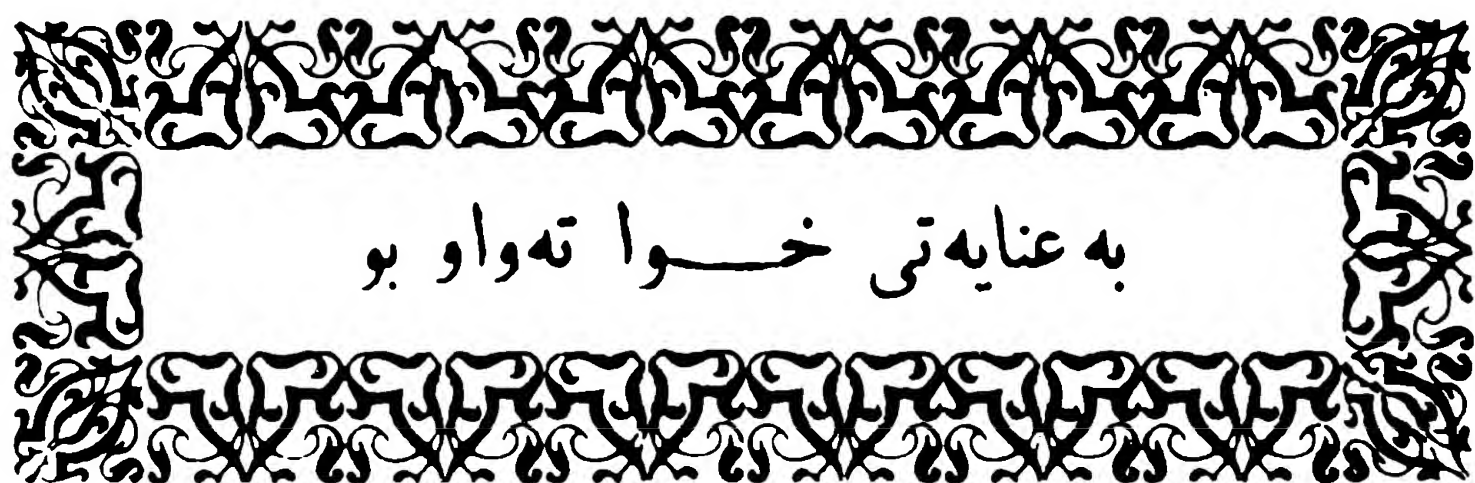
پیشهت کهره مه هر تو غفاری

نامه ی علمان سیاه وه ک قیر

به ده س نفسه وه دا ماوین زویر

ای خاوه ن کره م خدای بی همتا

مه گهر لطفی تو نه جاتمان بدا



به عنایه تی خوا ته واو بو